

ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑ

ΑΠΟΔΟΣΗ: ΕΛΛΗ ΠΑΙΟΝΙΔΟΥ

(ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΤΟ 1977, ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ ΣΤΗΝ ΔΙΧΟΤΟΜΗ ΜΕΝΗ ΚΥΠΡΟ: ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΑ ΠΟΙΗΤΗ ΠΑΥΛΟΥ ΔΙΑΣΙΔΗ)

Ω, ομορφιά, στα δυό τεμαχισμένη
 σπαρταρούσες, ξεφυχούσες- Αφροδίτη βιασμένη
 κάτω απο τών ~~τουρκικών~~ τανικς ~~τα~~ ασήμωτα κορμιά .
 Μα είναι αθάνατη η ομορφιά
 ακόμα κι η ομορφιά η βιασμένη
 αγνή μπροστά μας πάντα παραμένει
 αγνή και στο θεο μπροστά.
 Μιλήστε, εσείς, χωριά χαμένα
 μιλήστε, ρίζες ξεριζωμένες
 μιλήστε, εικόνες ποδοπατημένες,
 μιλήστε κρύες νηστιές, σβυσμένες
 που δέν τις άναψε κανείς, τρίτη ~~χρονιά~~ ^{χρ} χρονιά.
 μιλήστε, κουνιες δακρυσμένες
 που τρία χρόνια δέν κουνήσατε ~~παιδιά~~ ^{παιδιά}.
 Μιλα, καταυλισμέ Τσιακιλερό
 πετρινο, τραγωδίας σιηνικό
 Καταυλισμέ, θυμάσαι; Οι άνθρωποι έσπειραν λιοστρόφια
 απο σποράκια που ξεχάστηκαν ατόφια
 τυχαία, σε κάποια τσέπη ~~κάποιας~~ ^{τότε} εκεί
 σποροι ~~καποιας~~ ^{απο} ~~ελπίδας~~ ^{ελπίδας} μυστικιά
 να ξαναβρουνε τα κλεμμένα.
 Να, κι όλας τα λιοστρόφια ανδρωμένα...
 Τώρα λυγίζουν τα κορμια βαρειά.
 Στρέφουν τα πρόσωπα τους πικραμένα
 απο τον ηλιο. Στα κεφάλια έχουν δεμένα
 μαντήλια κίτρινης φωτιάς
 - της Κύπρου φωτοστέφανο θαρρείς-
 Τα λιοστρόφια, ~~ακχκκκκκκκκκκ~~ σαν σε ολονυχτία
 πίσω κοιτάζουνε με νοσταλγία
 πίσω στων σπόρων την πατρίδα
 κοιτάζουνε. Στο χώμα εκεί, στην άκρη
 που ρούφηξε το τόσο δάκρυ
 γυναίκες βλέπουν μαυροφορεμένες, λουλούδια κοκκινα
 λουλούδια, λές μικρά μνημεία
 για τους ξεριζωμένους-ω, ομορφιά
 ποσο εισαι παντοδύναμη μεσ'στηνανήμπορη σου αδυναμία.
 Κουράγιο αναζητώντας απ'την ομορφιά
 οι άνθρωποι ομορφαίνουνε κι αυτη τη δυστυχία
 ακόμα και τη δυστυχία.
 Πόσο πονάει στο σπιτι
 του πρόσφυγα ποιητή
~~Πόσο να καλυφεις με λουλούδια~~

Πως να καλύψεις με λουλουδια την οδύνη, πώς μπορείς
Πάυλο, είναι μικροί για την τραυματισμένη γη
οι επίδραμοι σου, στηρίξου για να κρατηθείς
στην πονεμένη σου φλογέρα
αχ τη φλογέρα σου, τον δακρυσμένο κήρυκα του καλαμιώνα
που τρέμει μονος πίσω απο τα σύνορα.
Η θυγατέρα σου ~~παρακ~~ σαν ζωτικό παραμιλά
Περιστερώνα, Περιστερώνα
Σ' εκείνο το χωριο πουμοιαζε ~~παρακ~~ περιότερι
Εκεί, κάτω απ' τη γή
βρίσκεται σκοτωμένος
ο αγαπημένος
Στον τάφο ν' ~~απιδώσει~~ ^{απιδώσει} δένμπορει
ένα λουλουδι
Ειχαν κυκλώσει οι ερπύστριες το ειρηνικό
τρακτέρ, ουρλιαξαν, κύλισαν, πλάκωσαντο πυρπολυμένο
χορτάρι, το ματωμένο, ώ στάρι
πως δέν τον έκρυφες στα σπλάχνα σου βαθειά
στάρι που εκείνος σ' έσπειρε... Και πάει.
Ο δολοφόνος χάθηκε παράνομα, κρυφά.

Περιστερώνα, # Περιστερώνα.
Ψιλάζεται το βογγητό της, φτερουγάει σαν περιστέρι
μα δένμπορεί να βρεί περιστερώνα.
Κυπριοι πρόσφυγες, -~~υπαντοτινή~~ ντροπή,
για όλο τον κόσμο, κι ~~απαρακ~~ οσοι
δέννιώθουνε ντροπή να ναι καταραμένοι- και νύν και αξί
Μα υπάρχουν κι άλλου ειδους πρόσφυγες- ξεδιάντροποι, πολλοι
φυγάδες πρόσφυγες απ' την αλήθεια προς το φέμα
φυγάδες προς την τυπική ευγένεια
φυγάδες προς την ξέφρενη ^{την} μουσική
φυγάδες στο ποδόσφαιρο, στην καλοπέραση, στις φλυαρίες
φυγάδες στις πομπώδεις συνεδρίες
Κιοτήδες πρόσφυγες- δραπέτες απο του λαου τη συφορά
μα τι θα γίνει αν δέν ξυπνήσει
η οικουμένη, αν δέν ηχησει
σάλπισμα δυνατότερο απο της καμπάνας το σκοπο
για τον αγώνα;

Περιστερώνα, Περιστερώνα
Ακουτε; Κάτω απο το τάνι βογγά η εικόνα.
Περιστερώνα, Περιστερώνα!